

Artikel geprint vanaf Jazzenzo.nl

Kontra-Trio - Jeux Circulaires

CD-RECENSIE

Kontra-Trio - Jeux Circulaires

bezetting: Madeleine Bischof, contrabasfluit; Thomas K.J. Mejer, contrabassaxofoon; Leo Bachmann, tuba
opgenomen: 1 juni 2009
release: 2010
label: Between The Lines / Challenge
tracks: 6
tijd: 48:14
websites: www.kontra-trio.ch - www.betweenthelines.de - www.challenge.nl
door: Jan Jasper Tamboer

Zelfs zoiets traditioneels als een pianotrio is tegenwoordig al niet meer conventioneel. Zelden dat het nog een combo is van een solerende pianist met ritmebegeleiding, nee, de verschillende rollen zijn meestal volstrekt gelijkwaardig. Maar wat te denken als alle drie de muzikanten een min of meer zeldzaam basinstrument bespelen? Dan is er helemaal geen sprake van hiërarchie en conventie. Het Kontra-Trio heeft een uitzonderlijke bezetting en maakt daarmee uitzonderlijke muziek.

Voeg een contrabasfluitist, een contrabassaxofonist en een tubaspeler bijeen tot een ensemble en je krijgt veel laag, heel veel laag. Verwacht hier vooral geen lichtvoetigheid, maar eerder de slome dreunstappen van een kleine kudde olifanten. Er zit slechts voorzichtige beweging in de muziek op 'Jeux Circulaires' van het Kontra-Trio. De plumpe instrumenten klinken evenwel niet statisch en af en toe hoor je zelfs een soort tremolo of een redelijk snel loopje. Maar traagheid heerst.

Het repertoire van het Kontra-Trio bevat uitsluitend originele composities, speciaal geschreven voor het ensemble, ook door hen zelf. Veel verschillende noten zitten er niet in. Sowieso blijft het idioom beperkt, maar het fascineert in zijn kenmerkende hoedanigheid. Vaak klinken drones, soms afgewisseld met vervormde mannenstemmen die uit een grondeloze diepte lijken te komen. Nerveus getik of geklop moet een tegenwicht bieden. Een bepaalde lijn of ontvouwing is lastig te ontdekken.

Je moet wel over een stel stevige luidsprekers beschikken met hoogwaardige woofers om deze bastonen allemaal behoorlijk weer te geven. Producer Leo Bachmann adviseert bovendien een goede stereopositie in te nemen bij het beluisteren van de cd. Het is nu niet meer verwonderlijk dat het op deze plaat vooral gaat om klankervaring. Daarin liggen de drie instrumenten dichter bij elkaar dan bij gebruikelijkere samenstellingen.

Bij die beleving is het alsof je in een wonderlijke onderwaterwereld terecht komt die wel uit dezelfde grondstoffen is gemaakt als de vertrouwde werkelijkheid, maar toch andere levensvormen herbergt. Het beluisteren van 'Jeux Circulaires' is daarom beslist een avontuur te noemen. Tonen die anders altijd slechts een klein deel vormen van een compleet spectrum, komen nu bijeen om het geheel uit te maken. Een indrukwekkende onderneming.

Dit bericht is in zijn geheel te bekijken op:

<http://www.jazzenzo.nl/pivot/entry.php?id=3160>

© Jazzenzo 2007